

имъ свое-то при Бога отиванье, и даде имъ послѣдне-то си цѣлованіе; а на третій день, дождѣ са молаше, прѣдаде Богъ дѣшнѣ, откаж-то прѣжива сто и пѣть години; а честно-то негово тѣло погрѣбохъ въ пещерѣ-тѣ, дѣто живѣше отначало. Слѣдъ прѣставленіе-то мѣ, Богъ даде такова чудо, да оздраве нѣкой си Стефанъ Александріанинъ, кой-то отдавна бѣше полѣдалъ и, съ едно досяганье на одра, той са избави отъ тѣхъ мѣчителнѣхъ колѣстѣ.

МѢСЯЦЪ ЯННУАРІЯ ВЪ 12-ый ДЕНЬ.

*Память-та на Св. Мѣченицѣхъ Татіана дѣвоицѣхъ и
други съ неѣхъ.*

Свѣта мѣченица Татіана е родена въ старый Римъ, отъ родители великородны; нейный баща бѣше царскы намѣстникъ (антипатъ), благовѣренъ и Богъ-козѣликъ Христіанинъ, кой-то падаше скрѣтомъ Св. вѣрѣ, и дѣщерѣхъ си научи въ благочестіе, като ѣхъ възпита въ страхъ Божій и ѣхъ изучи на книгѣхъ, да знае да прочита С-то пи-